

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A PROTOKOL, SCHVALUJEME A PŮTVRZUJEME JE.
TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH, DNE 13. ŘÍJNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

A. ŠVEHLA v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina byla dne 30. listopadu 1926 uložena k zápisu u generálního tajemníka Společnosti národů, čímž nabyla dle čl. 18. úmluvy pro československou republiku mezinárodní účinnosti dnem 28. února 1927.

Mimo to ratifikovaly dosud úmluvu tyto státy:

Britská říše, Dánsko, Nový Zéland a Rakousko.

Přistoupily:

Britská Guayana, Britský Honduras, Brunei, Gambie, Hongkong, Jižní Rhodesie, Kenya, Malajské státy federované: Negri Sembilan, Pahang, Perak, Selangor, Malajské státy nefederované: Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu, Nigerie, Njaský protektorát, Palestina, Severní Rhodesie, Sierra Leone, Nová Země, Straits Settlements, území Tanganyika, Zlaté Pobřeží a protektorát Uganda.

Dr. Beneš v. r.

46.

Vládní nařízení

ze dne 28. dubna 1927

o rozhodcích soudech pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců.

Vláda republiky československé nařizuje podle §§ 40 a 41 zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců takto:

I.

Zřízení rozhodčích soudů a jejich příslušnost.

§ 1.

(1) Rozhodčí soudy podle §u 40 zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců — v následujících ustanoveních uváděného toliko jako „zákona (zák.)“ — zřizují se v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Košicích.

(2) Rozhodčí soudy tyto mají název: „Rozhodčí soud pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců v“.

§ 2.

(1) Rozhodčí soudy pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců jsou výlučně příslušny rozhodovati o žalobách pojištěnců (§ 1 zák.) proti Léčebnému fondu veřejných zaměstnanců (§ 13 zák.) o poskytování léčebných dávek.

(2) Rozhodčímu soudu náleží zejména rozhodovati o žalobách pojištěnců proti výměrům, jimiž ústřední sbor, jako stolice první, anebo ke stížnosti do rozhodnutí okresního sboru, jako stolice druhé, (§§ 20 č. 9, 39 zák.) nárok na pojistnou dávku zcela nebo z části zamítl, dávku nesprávně vyměřil, snížil nebo pojištěnci odňal.

§ 3.

(1) Místní obvody působnosti rozhodčích soudů pro nemocenské pojištění veřejných za-

městnanců shodují se s obvody sborových soudů druhé stolice, v jejichž sídlech jsou rozhodčí soudy zřízeny.

(2) Místní příslušnost jednotlivých rozhodčích soudů řídí se podle sídla úřadu (ústavu), u kterého jest pojištěnec ustanoven v době podání žaloby (§ 2) anebo, jde-li o pojištěnce jmenovaného v §u 1 písm. d), zák., podle jeho bydliště.

§ 4.

(1) Rozhodčí soud pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců rozhoduje v pětičlenném senátu (§ 41 zák.).

(2) Předsedu rozhodčího soudu a potřebný počet jeho náměstků jmenuje ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvem sociální péče ze soudců z povolání činných v sídle rozhodčího soudu.

(3) Dva přísedící a jejich náhradníci jsou voleni členy okresních sborů podle vládního nařízení ze dne 16. července 1926, č. 146 Sb. z. a n., kterým se vydává volební řád do orgánů Léčebného fondu veřejných zaměstnanců a do rozhodčích soudů, druhé dva přísedící, z nichž jeden musí býti lékařem, a jejich náhradníky jmenuje ministerstvo sociální péče. Jeden ze jmenovaných členů rozhodčího soudu v Košicích a jeho náhradník buďtež vzati z Podkarpatské Rusi.

(4) Funkční období volených členů rozhodčího soudu a jejich náhradníků trvá čtyři roky; ostatní přísedící, jich náhradníci, jakož i předseda a jeho náměstkové jsou jmenováni na neurčitou dobu a do odvolání.

§ 5.

(1) Přísedící rozhodčího soudu a jejich náhradníci, kteří bydlí mimo sídlo rozhodčího soudu, mají nárok na náhradu hotových vydání spojených s účastí na zasedání rozhodčího soudu, zejména na cestovné a stravné, jehož výši určí předem ústřední sbor (§ 18 zák.).

(2) Ústřednímu sboru náleží stanoviti i odměnu předsedů rozhodčích soudů a jejich náměstků (§ 20 č. 4 zák.).

§ 6.

(1) Předseda rozhodčího soudu a jeho náměstkové vykonávají úřad pod soudcovskou přísahou.

(2) Přísedící a jejich náhradníci vykonají před nastoupením úřadu do rukou předsedových slib, že budou svůj úřad vykonávatí svědomitě a nestranně. Že byl slib vykonán, po-

tvrdí předseda rozhodčího soudu na listině o jmenování, po případě o volbě přísedícího (náhradníka).

§ 7.

(1) Předseda řídí práce rozhodčího soudu, rozděluje je mezi jednotlivé jeho členy a zaměstnance a dozírá, aby vykonávány byly rychle a podle platných předpisů.

(2) Kancelářské práce rozhodčího soudu obstarává sborový soud první stolice v sídle rozhodčího soudu.

(3) Tiskopisy a vzorce pro úřadování rozhodčího soudu potřebné budou upraveny ministerstvem spravedlnosti v dohodě s ministerstvem sociální péče.

§ 8.

(1) Členové rozhodčího soudu jsou povinni zdržeti se rozhodování, byli-li by jako soudci podle ustanovení civilního řádu soudního v tom kterém sporu z rozhodování vyloučeni.

(2) Je-li odůvodněna obava, že člen rozhodčího soudu jest v určité věci předpojatý, může býti stranou odmítnut, dokud se nepustila do jednání. Později může býti odmítnut jen, když strana o důvodu předpojatosti dříve věděti nemohla. O odmítnutí rozhoduje s konečnou platností předseda rozhodčího soudu. Je-li toho třeba, buď důvod odmítnutí osvědčen.

II.

Řízení před rozhodčími soudy.

§ 9.

(1) Žaloby na rozhodčí soud buďte podány do šedesáti dnů ode dne doručení výměru ústředního sboru (§§ 39, 40 zák., § 2 tohoto nařízení) písemně ve dvojím stejnopise nebo ústně do protokolu před předsedou rozhodčího soudu nebo jeho náměstkem.

(2) V žalobě buď stručně vylíčen skutkový podklad sporu, označeny průvodní prostředky, které žalobce k důkazu tvrzení svého nabízí, a uveden určitý konečný návrh žalobní.

§ 10.

(1) Má-li předseda rozhodčího soudu za to, že údaje žalobní jsou neúplné anebo že z jiného důvodu nutno žalobu opravit, vrátí ji žalobci k opravě v přiměřené krátké lhůtě anebo učiní jiné vhodné opatření. Byla-li opravená žaloba žalobcem znovu předložena ve lhůtě mu ustanovené, má se za to, jako by podána byla v den původního podání.

(2) Neshledá-li předseda, že žaloba trpí vadami uvedenými v odstavci prvém, dá doručiti Léčebnému fondu jeden stejnopis žaloby nebo opis protokolu jej zastupujícího, jakož i opisy příloh, s poukazem, aby Léčebný fond ve lhůtě zpravidla nepřesahující jeden měsíc, podal dvojmo odpověď na žalobu.

§ 11.

(1) Podal-li Léčebný fond v čas odpověď na žalobu anebo uplynula-li lhůta k odpovědi na žalobu marně, nařídí předseda ústní jednání o žalobě. S obesláním dá doručiti žalobci stejnopis žalobní odpovědi.

(2) Nařizuje ústní jednání má předseda učiniti přiměřená opatření, aby řízení mohlo býti při jediném roku skončeno. Zejména má stranám uložit, aby při ústním jednání předložily listiny, jichž se dovolávají, nebo opatřiti listiny od veřejných úřadů, u nichž jsou uloženy, má obeslati svědky a znalce, jejichž výsledku bude pro rozhodnutí pravděpodobně zapotřebí, a vyzvati žalobce, aby se k jednání osobně dostavil.

§ 12.

Byla-li žaloba podána po lhůtě ustanovené v §u 40 odst. 3. zák. nebo byla-li podána u soudu nepřislušného, nebudiž doručována straně žalované, ale předložena předsedou přímo rozhodčímu soudu, aby o ní v neveřejném zasedání rozhodl. K opatření podle §§ 10 a 11 dojde pak v případě takovém, jen když rozhodčí soud v neveřejném zasedání rozhodl, že žaloba není opožděna anebo že rozhodčí soud není nepřislušným.

§ 13.

Jednání o žalobě před rozhodčím soudem (§ 10 odst. 2) jest veřejné a ústní. Veřejnost ústního jednání může býti vyloučena toliko z důvodů, ze kterých se tak může podle zákona státi v řízení před řádnými civilními soudy.

§ 14.

(1) Předseda rozhodčího soudu řídí ústní jednání a pečuje o to, aby věc byla úplně probrána a objasněna.

(2) O tom, které důkazy mají býti provedeny, rozhodne rozhodčí soud usnesením. Důkazy, které jsou pro posouzení věci nerozhodny, buďte zamítnuty.

(3) Výslech svědků a znalců buď z pravidla proveden při ústním jednání před rozhodčím soudem samotným. Je-li však bydliště nebo místo pobytu svědků nebo znalců od sídla roz-

hodčího soudu velmi vzdáleno, může rozhodčí soud požádati okresní soud, v jehož obvodu svědek nebo znalec bydlí nebo se zdržuje, aby výslech provedl.

(4) Svědci a znalci mohou býti podle úvahy rozhodčího soudu slyšeni pod přísahou nebo nepřísahně. V podrobnostech platí o důkazu svědky a znalci obdobně ustanovení civilního řádu soudního.

(5) Požadovati od žalobce, aby složil zálohu na náklady důkazu svědeckého nebo znaleckého, není dovoleno.

§ 15.

(1) Byla-li věc úplně probrána a objasněna, prohlásí předseda rozhodčího soudu jednání za skončené a rozhodčí soud rozhodne o žalobě nálezem.

(2) O tom, které skutkové okolnosti jest pokládati za zjištěné, rozhoduje rozhodčí soud podle volného uvážení výsledků veškerých provedených důkazů.

(3) V nálezě buď určitě uvedeno, co a ve kterých lhůtách má žalobci žalovaný Léčebný fond plniti a které nároky žalobcovy se jako neodůvodněné zamítají. Byla-li strana odsouzena k plnění peněžnému, buď ke splnění závazku ustanovena z pravidla lhůta patnáctidenní, jinak buď při stanovení lhůty ke splnění přisouzeného závazku přihlédáno slušně ke všem okolnostem případu.

§ 16.

(1) V nálezě, kterým byla věc konečně vyřízena, buď rozhodnuto i o nákladech sporu. Strana, která žádá za náhradu útrat, musí jich seznam předložiti nejdéle při skončení ústního jednání (§ 15 odst. 1.), jinak nárok na náhradu nákladů zaniká.

(2) Zpravidla buď náhrada nákladů uložena straně, která úplně podlehla; jinak buďte náklady poměrně rozděleny nebo vzájemně zrušeny.

§ 17.

(1) Nález rozhodčího soudu buď zpravidla prohlášen ústně hned po skončení ústního jednání.

(2) Není-li možno nález ihned vyhlásiti, zejména proto, že jest třeba provésti ještě některé důkazy okresním soudem (§ 14 odst. 3), vydá rozhodčí soud nález písemně do 8 dnů po skončení ústního jednání, nebo do osmi dnů po dojití ještě scházejících spisů.

(3) Usnášeti se o nálezě mohou toliko oni

členové rozhodčího soudu, kteří byli celému ústnímu jednání přítomni.

§ 18.

(1) Nález buď stranám doručen písemně, pokud se strany písemného doručení výslovně nevzdají.

(2) V písemném vyhotovení nálezu buďte uvedena jména všech členů rozhodčího soudu, kteří při vydání nálezu spolupůsobili. Prvopis buď podepsán všemi členy rozhodčího soudu a zapisovatelem a podržen při spisech rozhodčího soudu.

(3) V písemném vyhotovení nálezu buď výrok (§ 15 odst. 3) zevně oddělen od odůvodnění. V odůvodnění buď stručně vylíčen i skutkový podklad sporu; výsledky provedených důkazů do nálezu ze spisů opisovány nebudětež.

§ 19.

Nedostavila-li se k ústnímu jednání některá ze stran, ač byla řádně obeslána, může být řízení provedeno v její nepřítomnosti. Nález pro zmeškání strany vydati nelze.

§ 20.

Bylo-li straně zabráněno v účasti na jednání překážkou nepředvídatelnou nebo nepřekonatelnou, může rozhodčí soud na návrh v neveřejném zasedání povolití navrácení k předešlému stavu. Návrh nutno učiniti do 15 dnů ode dne, kdy překážka odpadla.

§ 21.

(1) O jednání před rozhodčím soudem sepíše zapisovatel, který buď přivzat z úředníků sborového soudu první stolice (§ 7 odst. 2), protokol. O poradách a hlasováních sepíše zapisovatel protokol zvláštní.

(2) Protokoly podepisuje předseda a zapisovatel; jde-li o ústní jednání, při kterém byly přítomny strany, podpíše protokol i ony.

§ 22.

Rozhodčí soud usnází se většinou hlasů svých členů. Napřed hlasují přísedící zvolení, pak jmenovaní, obojí v pořadí podle stáří; předseda hlasuje naposledy. Porada i hlasování jsou neveřejny.

§ 23.

V každém období řízení může se předseda rozhodčího soudu pokusiti, aby věc byla smírně vyřízena. Dojde-li ke smíru, buď o něm sepsán protokol (§ 21).

§ 24.

Veškerá vyhotovení rozhodčího soudu, která se doručují stranám, podpisuje předseda nebo jeho náměstek; buďte opatřena pečeti rozhodčího soudu.

§ 25.

O doručování spisů rozhodčího soudu a o jeho osvědčování platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního.

§ 26.

Pokud není v tomto nařízení ustanoveno jinak, není rozhodčí soud vázán předpisy o řízení před soudy řádnými nebo rozhodčími.

§ 27.

(1) Dozor nad rozhodčím soudem pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců vykonává předseda sborového soudu druhé stolice, v jehož obvodu jest rozhodčí soud zřízen.

(2) Předseda sborového soudu druhé stolice může buď sám nebo svým zástupcem nahlížeti do spisů rozhodčího soudu a přesvědčiti se o tom, jak práce rozhodčího soudu jsou vykonávány. O výsledku prohlídky podá zprávu ministru spravedlnosti, který v dohodě s ministrem sociální péče učiní opatření, aby shledané vady byly odstraněny.

§ 28.

(1) Náklady spojené se zřízením rozhodčích soudů a s řízením před nimi nese Léčebný fond veřejných zaměstnanců.

(2) Léčebný fond však má právo požadovati náhradu nákladů určitého sporu na odpůrci, který ve sporu podlehl (§ 16).

§ 29.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedou je ministři sociální péče a spravedlnosti v dohodě se účastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Najman v. r.
Černý v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Srdínko v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Mayr-Harting v. r.	Dr. Tiso v. r.
Dr. Peroutka v. r.	Dr. Nosek v. r.
	Dr. Gažík v. r.